

Kara avcılığı kanunu

(Resmî Gazete ile neşir ve ilâm : 13/V/1937 - Sayı : 3603)

No.
3167

Kabul tarihi
5 - V - 1937

UMUMİ HÜKÜMLER

Fasıl : 1

Av hayvanları ve sınıfları

BİRİNCİ MADDE — Türkiyede yabanî olarak yaşayan faydalı ve zararlı hayvanların (Memeliler, kuşlar, yerde sürünenler) her türlü vasıta ile avlanması bu kanun hükümlerine bağlıdır.

İKİNCİ MADDE — Av hayvanları üç gruba ayrılmıştır:

I - Her vakit avlanabilenler:

A) Memelilerden (Vaşak, kurd, çakal, yaban domuzu, pars, sırtlan, kaplan);

B) Kuşlardan (Kargalar);

C) Yerde sürünenlerden (Yılanlar, kamlumbağalar).

II - Belli edilen zamanlarda avlanabilenler:

A) Memelilerden (Yaban kedisi, zerdeva, kokarca, sincab, sansar, susamuru, ceylân, gelincik, porsuk, kunduz, tavşan, tilki, karaca, dağkeçisi, ayı);

B) Kuşlardan (Keklik, yabanı horoz, erkek sülün, tavus familyası, çil familyası, bildiren familyası, yaban ördeği, sarıasma, yabankazı, kuğu kuşu, çulluk, turna, toy, kuzgun, bataklık kuşları).

III - Avlanması yasak olanlar:

A) Memelilerden (Geyik, dağkoyunu, dağkeçisi yavrusu, karaca yavrusu, yarasası, kirpi);

B) Kuşlardan (Turaç, ehlî kumrular, kerkenez, çalıkuşu, guguk, ağaçkakan, çobanaldatan, dişi sülün, yaban tavuğu, bülbül familyası, çekirge kuşu, kırlangıç, leylek, puhu, baykuş, sığırcık).

ÜÇÜNCÜ MADDE — 16 ncı maddede yazılı av komisyonları yukarıki maddede adı geçmeyen hayvanların avlanıp avlanılmamasına karar vermek salâhiyetini haizdir.

Fasıl : 2

Av zamanı, avlanma yerleri ve avlanma vasıtaları

DÖRDÜNCÜ MADDE — Belli edilmiş zamanlarda avlanılan hayvanların bütün Türkiye içinde nisan, mayıs, haziran ve temmuz aylarında avlanması yasaktır.

16 ncı maddede yazılı av komisyonları bu müddet haricinde dahi avlanılmığı menedebilir ve memnu saydığı zamanları belli ederek gününden evvel ilân eder.

BEŞİNCİ MADDE — Belli edilen zamanlarda avlanılan hayvanlardan soyu azalanların avlanılmasını, av komisyonlarının teklifi üzerine, veya resen Ziraat bakanlığı mahallî olarak yasak edebilir.

ALTINCI MADDE — Avcılığın yasak edildiği yerlerde ve zamanlarda ilmî ve fennî araştırmalar için her hangi bir usul ile avlanmak Ziraat bakanlığının iznine bağlıdır. Aynı maksad için, avlanılması yasak edilen av hayvanlarının avlanmasına da Ziraat bakanlığı izin verebilir.

Ancak av hayvanlarının ıslahı, koruma ve üretilme yerleri için izin verilemez.

YEDİNCİ MADDE — Her vakit avlanılabilenlerden başka hayvanların yavru ve yumurtalarını ve bunların her nevi mebanı, bağ ve bahçeler haricindeki yuvalarını bozmak yasaktır.

SEKİZİNCİ MADDE — Aşağıda yazılı yerlerde avlanmak yasaktır:

A) Şehir, kasaba ve köyler içinde;

B) Şahibinin rızası olmaksızın belediye ve köy sınırları içinde veya dışında içine girilmemesi için etrafı hendek veya sair her hangi bir suretle çevrilmiş veya ekilmiş yerlerle hususî avlanma yerleri ve av hayvanı üretme yerleri, yoncalık veya bunun gibi yetiştirilen çayırlarla muhafaza işaretli konmuş çayırlar, bağ, bahçeler ve fidanlıklarda;

C) Orman idaresinden izin almaksızın alelûmum ormanlarda.

DOKUZUNCU MADDE — Belli edilen zamanlarda avlanılabilen hayvanları zehirle avlamak yasaktır.

Her vakit avlanılabilen hayvanların zehirle avlanması, muzır hayvanların itlâfı hakkındaki 393 sayılı kanun hükümlerine göre olur.

Fasıl : 3

Avcılık izni

ONUNCU MADDE — Avcılık izni av tezkeresile alınır. Bu tezkere vilâyetlerde valiler, kazalarda kaymakamlar ve nahiyelerde müdürler tarafından verilir. Her hangi bir yerden alınmış av tezkeresi Türkiyenin her yerinde avlanmak için muteberdir.

Sürek avi gibi toplu olarak yapılan avcılıkta avcılara yardım için bulunacak kimselerden tezkere aranmaz.

ON BİRİNCİ MADDE — Av tezkerelerinden aşağıda yazılı miktarda harç alınır:

A) Avcı cemiyetleri üyelerinden bir lira,

B) Avcı cemiyetlerine üye olmayanlardan iki lira.

Köylülere verilecek tezkerelerden harç alınmaz.

Av köpeklerinden gerek Devlet ve gerek idarei hususiye ve belediyelerce bir gûna resim alınmaz .

ON İKİNCİ MADDE — Av tezkeresi bir yıl için verilir. Bu tezkereler ne vakit verilirse verilsin hükmü ancak verildiği tarihten sonra gelen malî yılın başlangıcına kadar sürer.

ON ÜÇÜNCÜ MADDE — Av tezkereleri şahsa mahsustur. Bunlarda sahibinin adı, soy adı, yaşı, tabiiyeti, işi, ikametgâhı ve tezkerenin verildiği tarih gösterilir. Bu kanunun cezaya aid hükümleri tezkerenin arkasına yazılır. Tezkereler de verildiği makamın resmî mühür ve imzası ile avcının fotoğrafı bulunur. Her avcı tezkeresini yanında taşımağa ve istenildiği zaman alâkalı memurlara göstermeğe mecburdur.

ON DÖRDÜNCÜ MADDE — Kanunen silâh taşımak salâhiyetini haiz olmayanlara avcılık tezkeresi verilemez.

ON BEŞİNCİ MADDE — Karşılıklı olarak yabancı sıyasal memurlara parasız av tezkeresi verilir.

Fasıl : 4

Av işlerinin bakımı

ON ALTINCI MADDE — Av işlerine orman idareleri bakar. Ziraat vekilinin başkanlığı altında Orman, Baytar, Ziraat işleri umum müdürleriyle herhangi bir avcı cemiyetine mensub olanlardan her yıl için Ziraat vekilinin seçeceği iki zatten mürekkebe olmak üzere merkezde (Merkez av komisyonu) namile bir komisyon kurulur.

Vilâyetlerde valinin başkanlığı altında orman, baytar, ziraat müdür veya memurlarile eğer o vilâyet dahilinde avcılar cemiyeti varsa bunlara mensub olan avcılardan her yıl için valinin seçeceği iki zatten mürekkebe olmak üzere (Vilâyet av komisyonu) namile birer komisyon kurulur.

Ziraat vekili lüzum göreceği kazalarda bunlara mümasil (kaza av komisyonları) teşkiline salâhiyetlidir.

Bu komisyonlar senede en az bir defatoplanmağa ve bu kanunda yazılı işler hakkında karar vermeğe ve verecekleri kararları derhal yukarı komisyona bildirmeye mecburdurlar. Bu kararlar yukarı komisyonlarca değiştirilinceye kadar muteber kalır.

ON YEDİNCİ MADDE — Komisyonlar yukarıki maddelerle kendilerine verilen vazifelerden başka şu işleri de görürler:

A) Soyu azalmış veya tükenmiş faydalı av hayvanlarının çoğalması veya yeniden türemesi için icab eden tedbirleri almak;

B) Zararlı hayvanların öldürülmesine çalışmak ve bunun için süreklilik avları yaptırmak;

C) Av hayvanlarını üretmek için tedbir almak ve her yerde avcılığı ve av cemiyetleri teşkilini teşvik etmek.

ON SEKİZİNCİ MADDE — Avcılığın ilerlemesi ve faydalı av hayvanlarından damızlık tedariki ve av hayvanlarının yaşamasının araştırılması için Ziraat bakanlığı uygun göreceği yerlerde av hayvanları araştırma istasyonları ve av hayvanları üretme yerleri yapacaktır.

ON DOKUZUNCU MADDE — Av hayvanlarının arttırılması ve üretilmesi için diri olarak dışarıdan getirilecek hayvanlarla yumurtalardan gümrük resmi alınmaz.

Fasıl : 5

Ceza hükümleri

YIRMİNCİ MADDE — Orman, köy ve kır bekçileri de kendi muntakalarında bu kanuna aykırı hareket edenleri tüfek, fişek ve av malzemesi ve avlariyle birlikte yakalamağa ve bunları en yakın karakola veya muhtar veya köy ihtiyar meclisine teslim mecburdurlar. Buralarda, vaka derhal bir zabıt varakasıyla tesbit olunur.

Zabıt varakasının tanziminden sonra suçlu alıkonulamaz.

YİRMİ BİRİNCİ MADDE — Tezkeresiz avlananlardan 10 lira, avlandıkları zaman tezkeresini yanında bulundurmayanlardan 1 lira hafif para cezası alınır. Bu gibilerin bu hareketlerinden dolayı av tüfekleri ayrıca musadere edilmez.

YİRMİ İKİNCİ MADDE — Bu kanun hükümlerine göre avlanması yasak olan hayvanları ve belli edilen zamanlarda avlanabilenleri bu zaman haricinde avlayanlardan avlanılan hayvanın cins ve miktarına göre beş liradan yüz liraya kadar hafif para cezası alınır.

YİRMİ ÜÇÜNCÜ MADDE — Yedinci madde hükmüne aykırı hareket edenlerden 25 liraya kadar hafif para cezası alınır. Bu suç hususî surette av hayvanları yetiştirmek üzere ayrılan yerlerde işlenirse verilecek ceza iki kat olarak hükmolunur.

YİRMİ DÖRDÜNCÜ MADDE — Sekizinci maddeye göre yasak edilen yerlerde avlananlardan beş liradan elli liraya kadar hafif para cezası alınır.

YİRMİ BEŞİNCİ MADDE — Dokuzuncu madde hükmüne aykırı olarak zehirle avlananlardan elli liraya kadar hafif para cezası alınmakla beraber ayrıca üç aya kadar hafif hapis cezasile de cezalandırılırlar.

YİRMİ ALTINCI MADDE — Avlanması yasak olan hayvanlarla mevsimi haricinde avlanılan hayvanları, avlayanlardan başkaları satarsa, onlar da avlayanlar gibi ceza görürler.

YİRMİ YEDİNCİ MADDE — Muzır hayvanların itlâfı hakkındaki 393 numaralı kanun hükmü mahfuzdur.

YİRMİ SEKİZİNCİ MADDE — 26 kânunusani 1297 tarihli zabıtai saydiye nizamnamesinin kara avcılığına aid hükümleri ile 16 nisan 1338 tarih ve 218 sayılı kanunun av tezkereleri resmine aid hükmü ve İstanbulda av tezkereleri resminin tezyidi hakkındaki 2 şubat 1340 tarih ve 404 sayılı kanun hükmü ile diğer kanunların bu kanuna muhalif hükümleri kaldırılmıştır.

YİRMİ DOKUZUNCU MADDE — Bu kanun neşri tarihinden muteberdir.

OTUZUNCU MADDE — Bu kanun hükümlerini Ziraat, Adliye, Maliye, Dahiliye ve Gümrük ve inhisarlar vekilleri yerine getirir.

10 mayıs 1937

“ <i>Cümhuriyet Reisliğine yazılan tezkerenin tarih ve numarası</i> :	6 - V - 1937 ve 2/6
<i>Bu kanunun neşir ve ilânının Başvekilliğe bildirildiğine dair Cümhur Reisliğinden gelen tezkerenin tarih ve numarası</i> :	10 - V - 1937 ve 4/353
<i>Bu kanunun müzakerelerini gösteren zabıtların cild ve sayfa numaraları</i> :	Cild Sayfa
	1 42
	17 80,137:145
	18 14:17,19,29:32